

Mga Kinakailangan sa Pagtawag ng Dios Yugto 28

Mga Aral sa Buhay ni Baruch

“1 Ang salita na sinalita ni Jeremias na propeta kay Baruch na anak ni Nerias, nang sulatin niya ang mga salitang ito sa isang aklat sa bibig ni Jeremias, nang ikaapat na taon ni Joacim na anak ni Josias, hari sa Juda na nagsasabi:2 Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel, sa iyo, Oh Baruch:3 Iyong sinabi, Sa aba ko ngayon! sapagka't ang Panginoon ay nagdagdag ng kapanglawan sa aking sakit; ako'y pagod sa kaaangal, at wala akong kapahingahan.4 Ganito ang sasabihin mo sa kaniya, Ganito ang sabi ng Panginoon, Narito, na ang aking itinayo ay aking ibabagsak, at ang aking itinanim ay aking bubunutin; at ito'y sa buong lupain.5 At ikaw бага ay humahanap ng mga dakilang bagay para sa iyong sarili? huwag mong hanapin; sapagka't, narito, ako'y magdadala ng kasamaan sa lahat ng tao, sabi ng Panginoon; nguni't ang iyong buhay ay ibibigay ko sa iyo na pinakahuli sa lahat ng dakong iyong kapaparoonan.” (Jeremiah 45:1-5)

Si Baruch ay isang kaibigan at tapat na tagapaglingkod ni Jeremias, Siya ay inutusan na magsulat sa kung anong idinidikta sa kanya. Nasaksihan niya at naging bahagi at kasama sa kaguluhan at mga sunod-sunod na mga pangyayari na pinagdaanan ni Jeremias. Bagaman maari siyang mawalan ng pag asa sa ilang sandal, ngunit si Baruch ay nanatili kasma ni Jeremias at nakidalamhati kasama niya. Si Baruch ay nagpatuloy na mapasa kay Jeremias kahit na nang pinilit ng mga tao sila na bumaba sa Egipto sa paghihimagsik sa kautusan ng Panginoon at sa kanilang pagtangga na manatili sa lupain at mapasailalim sa pagpapasakop sa mga taga Babilonia.

Si Baruch ay naglingkod sa Diyos ng maayos gaya ng maraming lingkod ng Diyos, ngunit tila na siya ay natatakot at nawawalan ng pag asa sa pagharap sa lahat ng mga pagsubok at pagtangga na hinaharap niya at ni Jeremias, kaya naman ang mensahe ng Diyos ay dumating sa kanya, “2 Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel, sa iyo, Oh Baruch:3 Iyong sinabi, Sa aba ko ngayon! sapagka't ang Panginoon ay nagdagdag ng kapanglawan sa aking sakit; ako'y pagod sa kaaangal, at wala akong kapahingahan.” (Jeremiah 45:2-3) Posibleng si Baruch ay hindi masaya sa kanyang buhay at sa pinapahintulot ng Diyos na pagdaanan niya. Siya ay may kapighatian kaysa kagalakan, pakiramdan ng nawalan kay sa nagkamit, at patuloy sa pagbabanta sa halip na kasiyahan at kapahingahan. Siya ay nagsisimulang mag reklamo laban sa Diyos at ipinapahayag ang kanyang kawalang kasiyahan laban sa Diyos. Ang buhay at halimbawa ni Baruch ay maaring maging sipi ng buhay na ikaw ay nabubuhay at sa iyong pinagdaraan gaya ng iyong pagtugon sa katawagan ng Diyos at sa paglilinkod sa Kanya.

Narinig ng Diyos ang kanyang hinaing at ang kanyang pagbulong bulong laban sa kanya, “4 Ganito ang sasabihin mo sa kaniya, Ganito ang sabi ng Panginoon, Narito, na ang aking itinayo ay aking ibabagsak, at ang aking itinanim ay aking bubunutin; at ito'y sa buong lupain.5 At ikaw бага ay humahanap ng mga dakilang bagay para sa iyong sarili? huwag mong hanapin; sapagka't, narito, ako'y magdadala ng kasamaan sa lahat ng tao, sabi ng Panginoon; nguni't ang iyong buhay ay ibibigay ko sa iyo na pinakahuli sa lahat ng dakong iyong kapaparoonan.” (Jeremiah 45:4-5) Bakit si Baruch ay nadismaya at siya ay nagsasalita ng kagaya niyaon? Na parang si Baruch ay naghahanap para sa materyal na mga bagay, kasaganaan at buhay na walang kaguluhan. Sa pamamagitan ng mensaheng ito ng Diyos ay sinasabi kay Baruch na huwag tumingin sa paghahangad ng mga materyal na bagay sa sanglibutang ito, at huwag maghanap ng mabubuting bagay para sa kanyang sarili sa sanglibutang ito. Tapat na sinabi ng Diyos sa kanya, huwag hanapin ang mga iyon. Habang ikaw ay naglilingkod sa Diyos huwag mong hanapin ang kayamanan, huwag hanapin ang kasikatan at pagkilala, huwag hanapin ang kapangyarihan at huwag hanapin ang mga bagay na nabubulok. At saka sinabi ng Diyos sa kanya ang mga sumusunod: “At ikaw бага ay humahanap ng mga dakilang bagay para sa iyong sarili? huwag mong hanapin; sapagka't, narito, ako'y magdadala ng kasamaan sa lahat ng tao, sabi ng Panginoon; nguni't ang iyong buhay ay ibibigay ko sa iyo na pinakahuli sa lahat ng dakong iyong kapaparoonan.” (Jeremiah 45:5) Posibleng si Baruch ay malungkot o galit dahil dinala ng Diyos ang mga taga Babilonia upang dumating para wasakin ang Judah at Jerusalem, kaya dito ay pinalawak sa kanya na paparusahan Niya ang masama o Kanyang bayan at sa lahat ng mga tao ng hindi kumikilala sa Diyos. Ngunit ipinangako kay Baruch na kung nasaan man ay kukunin Niya siya o sa anumang lugar dadalhin Niya siya iyon ang kanyang kaligtasan, ang kanyang walang hanggang buhay ay ligtas sa kamay ng Diyos. Ganon din sa ginagawa ng Diyos sa pamamagitan ng mga digmaan, likas na mga kalamidad at mga pandemya upang parusahan ang masasama; kaya naman hindi dapat tayong panghinaan ng loob o malungkot kapag nangyayari ang mga ito, bagkus mas higit tayong magtiwala sa kanya at sumunod sa kanya at isuko ang mga materyal na mga bagay sa sanglibutang ito, “Dinirinig ng aking mga tupa ang aking tinig, at sila'y aking nakikilala, at sila'y nagsisisunod sa akin:28 At sila'y binibigyan ko ng walang hanggang buhay; at kailan ma'y hindi sila malilipol, at hindi sila aagawin ng sinoman sa aking kamay.” (Juan 10:27-28) Ang ating buhay na walang hanggan ay ligtas habang tayo'y nagtitiwala sa Kanya, tumatalima sa Kanya, at isinuko ang ating pag ibig sa mga materyal na bagay.

Upang maunawaan ang pinagdaanan ni Baruch tayo ngayon ay pumunta at basahin ang nasaksihan ni Baruch at nakibahagi sa pagdadalamhati na pinagdaanan ni Jeremias.

1. Nasaksihan ni Baruch ang pagbili ni Jeremias sa isang bukirin ng lupain sa panahon ng pagkubkob na kahit si Jeremias ay hindi ginamit o pinakinabangan mula sa bukirin iyon na kanyang binili: “1 Ang salita na dumating kay Jeremias na mula sa Panginoon nang ikasangpung taon ni Sedechias na hari sa Juda na siyang ikalabing walong taon ni Nabucodonosor.2 Nang panahon ngang yao'y ang hukbo ng hari sa Babilonia ay kumubkob sa Jerusalem, at si Jeremias na propeta ay nakulong sa looban ng bantayan, na nasa bahay ng hari sa Juda.3 Sapagka't kinulong siya ni Sedechias na hari sa Juda, na sinasabi, Bakit ka nanghuhula, at nagsasabi, Ganito ang sabi ng Panginoon, Narito, ibibigay ko ang bayang ito sa kamay ng hari sa Babilonia, at kaniyang sasakupin:4 At si Sedechias na hari sa Juda ay hindi makatatanan sa kamay ng mga Caldeo, kundi tunay na mabibigay sa kamay ng hari sa Babilonia, at makikipagusap sa kaniya ng bibig, at ang kaniyang mga mata ay titingin sa kaniyang mga mata;5 At kaniyang dadalhin si Sedechias sa Babilonia, at siya'y doroon hanggang sa dalawin ko siya, sabi ng Panginoon: bagaman kayo'y magsilaban sa mga Caldeo, hindi kayo magsisiginhawa? 6At sinabi ni Jeremias, Ang salita ng Panginoon, ay dumating sa akin, na nagsasabi:7 Narito, si Hanamel na anak ni Sallum na iyong amain ay

paroroon sa iyo, na magsasabi, Bilhin mo ang parang ko na nasa Anathoth: sapagka't ang matuwid ng pagtubos ay ukol sa iyo upang bilhin.⁸ Sa gayo'y si Hanamel na anak ng aking amain ay naparoon sa akin sa looban ng bantayan ayon sa salita ng Panginoon, at sinabi sa akin, Bilhin mo ang aking parang, isinasamo ko sa iyo, na nasa Anathoth, na nasa lupain ng Benjamin; sapagka't ang matuwid ng pagmamana ay ukol sa iyo, at ang pagtubos ay ukol sa iyo; bilhin mo para sa iyong sarili. Nang magkagayo'y nakilala ko na ito'y salita ng Panginoon.⁹ At binili ko ang parang na nasa Anathoth kay Hanamel na anak ng aking amain, at tinimbang ko sa kaniya ang salapi, na labing pitong siklong pilak.¹⁰ At ako'y naglagda ng pangalan sa katibayan, at aking tinatakan, at tumawag ako ng mga saksi, at tinimbang ko sa kaniya ang salapi sa timbangan.¹¹ Sa gayo'y kinuha ko ang katibayan ng pagkabili, ang natatatakan, yaong ayon sa kautusan at kaugalian, at ang bukas:¹² At ibinigay ko ang katibayan ng pagkabili kay Baruch na anak ni Nerias, na anak ni Maasias, sa harapan ni Hanamel na anak ng aking amain, at sa harap ng mga saksi na naglagda ng pangalan sa katibayan ng pagkabili, sa harap ng lahat na Judio na nakaupo sa looban ng bantayan.¹³ At ibinilin ko kay Baruch sa harap nila, na aking sinasabi,¹⁴ Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo, ng Dios ng Israel, Iyong kunin ang mga katibayang ito, ang katibayang ito ng pagkabili, ang natatatakan, at gayon din itong katibayang bukas, at iyong isilid sa sisidlang lupa; upang tumagal ng maraming araw.¹⁵ Sapagka't ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo, ng Dios ng Israel, Mga bahay, at mga parang, at mga ubasan ay mangabibili pa uli sa lupaing ito.¹⁶ Pagkatapos nga na aking maibigay ang katibayan ng pagkabili kay Baruch na anak ni Nerias, dumalangin ako sa Panginoon, na aking sinabi,¹⁷ Ah Panginoong Dios! narito, iyong ginawa ang langit at ang lupa sa pamamagitan ng iyong malaking kapangyarihan, at sa pamamagitan ng iyong unat na kamay; walang bagay na totoong napakahirap sa iyo:¹⁸ Na ikaw ay nagpapakita ng kagandahang-loob sa mga libolibo, at iyong ginaganti ang kasamaan ng mga magulang sa sinapupunan ng kanilang mga anak pagkamatay nila; ang dakila, na makapangyarihang Dios, ang Panginoon ng mga hukbo ay kaniyang pangalan.¹⁹ Dakila sa payo at makapangyarihan sa gawa; na ang mga mata ay dilat sa lahat ng mga lakad ng mga anak ng tao, upang bigyan ang baw't isa ng ayon sa kaniyang mga lakad, at ayon sa bunga ng kaniyang mga gawa,²⁰ Na naglagay ng mga tanda at mga kababalaghan sa lupain ng Egipto, hanggang sa araw na ito, sa Israel at gayon din sa gitna ng ibang mga tao; at magtaglay ka ng pangalan, gaya sa araw na ito;²¹ At iyong inilabas ang iyong bayang Israel sa lupain ng Egipto sa pamamagitan ng mga tanda at ng mga kababalaghan, at ng malakas na kamay, at ng unat na kamay, at ng malaking kakilabutan.²² At ibinigay mo sa kanila ang lupaing ito na iyong isinumpa sa kanilang mga magulang na ibibigay sa kanila, lupain na binubukalan ng gatas at pulot,²³ At sila'y pumasok, at kanilang inari; nguni't hindi dininig ang itong tinig, o lumakad man sa iyong kautusan; sila'y hindi nagsigawa ng anoman sa lahat na iyong iniutos sa kanila na gawin: kaya't iyong pinapangyari ang buong kasamaang ito sa kanila.²⁴ Narito, ang mga bunton, nagsisidating sa bayan upang sakupin; at ang bayan ay nabigay sa kamay ng mga taga Caldea na nagsisilaban doon, dahil sa tabak, at sa kagutom, at sa salot: at kung ano ang iyong sinalita ay nangyayari; at, narito, iyong nakikita.²⁵ At iyong sinabi sa akin, Oh Panginoong Dios, iyong bilhin ng salapi ang parang, at ikaw ay tumawag ng mga saksi; yamang ang bayan ay ibinibigay sa kamay ng mga Caldeo.²⁶ Nang magkagayo'y dumating ang salita ng Panginoon kay Jeremias, na nagsasabi,²⁷ Narito, ako ang Panginoon, ang Dios ng lahat na tao; may anomang bagay bago na totoong mahirap sa akin?²⁸ Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon, Narito, aking ibibigay ang bayang ito sa kamay ng mga Caldeo, at sa kamay ni Nabucodonosor na hari sa Babilonia, at kaniyang sasakupin,²⁹ At ang mga Caldeo, na nagsisilaban sa bayang ito, magsisiparito at susulsulan ang bayang ito, at susunugin, sangpu ng mga bahay na ang mga bubungan ay kanilang pinaghandugan ng kamangyan kay Baal, at pinagbuhusan ng mga inuming handog sa mga ibang dios, upang mungkahiin ako sa galit.³⁰ Sapagka't ang ginawa lamang ng mga anak ni Israel, at ng mga anak ni Juda ay ang masama sa aking paningin mula sa kanilang kabataan, sapagka't minungkahi lamang ako ng mga anak ni Israel sa galit ng gawa ng kanilang mga kamay, sabi ng Panginoon.³¹ Sapagka't ang bayang ito ay naging kamungkahian sa aking galit at sa aking pagaalab ng loob mula sa araw na kanilang itinayo hanggang sa araw na ito; upang aking mailayo sa aking mukha.³² Dahil sa lahat ng kasamaan ng mga anak ni Israel at ng mga anak ni Juda, na kanilang ginawa upang mungkahiin ako sa galit, sila, ng kanilang mga hari, ng kanilang mga prinsipe, ng kanilang mga saserdote, at ng kanilang mga propeta, at ng mga tao ng Juda, at ng mga nananahan sa Jerusalem.³³ At kanilang tinalikdan ako, at hindi ako hinarap: bagaman aking tinuruan sila, na bumabangon ako ng maaga at tinuturuan ko sila, gayon ma'y hindi sila nangakinig na magsitanggap ng turo.³⁴ Kundi kanilang inilagay ang kanilang mga kasuklamsuklam sa bahay na tinawag sa aking pangalan, upang lapastanganin.³⁵ At kanilang itinayo ang mga mataas na dako ni Baal, na nasa libis ng anak ni Hinnom, upang paraanin sa apoy ang kanilang mga anak na lalake at babae kay Moloch; na hindi ko iniutos sa kanila o nasok man sa aking pagiisip, na kanilang gawin ang kasuklamsuklam na ito; na pinapagkasala ang Juda.³⁶ At ngayon ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel, tungkol sa bayang ito, na inyong sinasabi, Nabigay sa kamay ng hari sa Babilonia sa pamamagitan ng tabak, at ng kagutom, at ng salot:³⁷ Narito, aking pipisanin sila mula sa lahat ng lupain, na aking pinagtabuyan sa kanila sa aking galit, at sa aking kapusukan at sa malaking poot, at dadalhin ko sila uli sa dakong ito, at akin silang patatahaning tiwasay.³⁸ At sila'y magiging aking bayan, at ako'y magiging kanilang Dios:³⁹ At bibigyan ko sila ng isang puso at ng isang daan, upang sila'y matakot sa akin magpakailan man; sa ikabubuti nila, at ng kanilang mga anak pagkamatay nila:⁴⁰ At ako'y makikipagtipan ng walang hanggan sa kanila, na hindi ako hihiwalay sa kanila, upang gawan ko sila ng mabuti: at sisidlan ko sa puso ng takot sa akin, upang huwag silang magsihiwalay sa akin.⁴¹ Oo, ako'y magagalak sa kanila upang gawan ko sila ng mabuti, at aking tunay na itatatag sila sa lupaing ito ng aking buong puso at ng aking buong kaluluwa.⁴² Sapagka't ganito ang sabi ng Panginoon, Kung paanong aking dinala ang lahat na malaking kasamaang ito sa bayang ito, gayon dadalhin ko sa kanila ang lahat na mabuti na aking ipinangako sa kanila.⁴³ At mga parang ay mabibili sa lupaing ito, na iyong sinasabi, Sira, na walang tao o hayop man; nabigay sa kamay ng mga Caldeo.⁴⁴ Bibilhin nga ng mga tao ng salapi ang mga parang at mangaglalagda ng pangalan sa mga katibayan, at mga tatatakan, at magsisitawag ng mga saksi, sa lupain ng Benjamin, at sa mga dako na palibot ng Jerusalem, at sa mga bayan ng Juda, at sa mga bayan ng lupaing maburo, at sa mga bayan ng mababang lupain, at sa mga bayan ng Timugan: sapagka't aking ibabalik sila mula sa kanilang pagkabihag, sabi ng Panginoon.” (Jeremiah 32:1-44) Si Jeremiah ay nasa kulungan dahil sa kanyang ipinangaral. At habang siya ay naroon ay inutusan siya ng Diyos na bumili ng partikular na bukirin ng lupain sa kabila ng pagkubkob ng mga Babilonia sa paligid ng Jerusalem. Iyon ang kailangan nating gawin, huwag bumili ng lupain o mga bahay kung hangad natin o gusto natin, bagkus sa pangunguna lamang ng Diyos sa atin upang gawin iyon at malinaw gaya ng ginawa niya kay Jeremiah na bumili ng lupain mula sa kanyang tiyuhin. Nagsalita una ang Diyos sa kanya, at sa gayon ang kanyang tiyuhin ay pumunta sa kanya hinihiling sa kanya na bilhin ang lupain. Ngayon ang mga tao na gumagawa ng salungat, sila'y bibili ng lupa o bahay pagkatapos hihingin nila sa Diyos na payagan ito para sa kanila. Binili ni Jeremiah ang lupa at naglaan ng salapi sa pagbili niyon sa pagsunod sa kautusan ng Diyos at hindi dahil sa kagustuhan niyang bilhin. Pagkatapos niyang tumalima, nanalangin sa Panginoon, “At

iyong sinabi sa akin, Oh Panginoong Dios, iyong bilhin ng salapi ang parang, at ikaw ay tumawag ng mga saksi; yamang ang bayan ay ibinigay sa kamay ng mga Caldeo.” (Jeremiah 32:25) Pagmasdan dito na unang tumalima si Jeremiah sa Diyos sa pagbili ng lupa pagkatapos tinalakay niya ang mga bagay sa Diyos. Tinatanong ni Jeremiah ang Diyos pagkatapos niyang sumunod, kaya naman dapat siyang maglaan ng salapi at bilhin ang lupa na hindi na niya magagamit o kahit hindi niya makikita. Ngunit ipinaliwanag at pi nalawak ng Diyos kay Jeremiah ang Kanyang layunin. Ang layunin ng Diyos sa likod niyon ay upang ibigay ang mensahe ng pag-asa sa pagpapatupad ng Kanyang pangako sa Kanyang bayan na magsisi, itapon ang kani-kanilang mga diosdiosan at pagkatapos bumalik sa Diyos upang mapanumbalik. Sinasabi ng Diyos sa pamamagitan ng Kanyang sinabi kay Jeremiah upang gawin ay mayroong pag-asa at mayroong panunumbalik sa Diyos kung ang mga tao ay magsisisi, na ang mga nasa pagpapatapon ay babalik, at ang mga bukid ay mabibili sa lupaing ito, “43At mga parang ay mabibili sa lupaing ito, na iyong sinasabi, Sira, na walang tao o hayop man; nabigay sa kamay ng mga Caldeo.44 Bibilhin nga ng mga tao ng salapi ang mga parang at mangaglalagda ng pangalan sa mga katibayan, at mga tatatakan, at magsisitawag ng mga saksi, sa lupain ng Benjamin, at sa mga dako na palibot ng Jerusalem, at sa mga bayan ng Juda, at sa mga bayan ng lupaing maburo, at sa mga bayan ng mababang lupain, at sa mga bayan ng Timugan: sapagka’t aking ibabalik sila mula sa kanilang pagkabihag, sabi ng Panginoon.” (Jeremiah 32:43-44) Binayaran ni Jeremiah ng salapi ngunit hindi niya ginamit sa kanyang personal na layunin o para sa kanyang pangangailangan. Ang layunin at ang pangangailangan ni Jeremiah ay nakadirekta lamang upang maglingkod sa layunin ng Diyos at gawin ang Kanyang kalooban. Ating gayahin ang mabuting halimbawa ni Jeremiah at gumawa kasama ng Diyos upang dalhin ang pag-asa ng Diyos pabalik sa ating buhay at sa buhay ng ating pamilya at sa buhay ng mga taong ating inaabot.

Si Jeremiah ay nag-ipon ng salapi at nagawang makabili ng bukirin mula sa kanyang tiyuhin sapagkat siya ay may salapi. Ang salapi na kanyang tinipon ay ginamit sa layunin ng Diyos. Kaya naman, sa parehong paraan kailangan nating mag-ipon ng salapi at itabi, upang maari tayong magpatuloy na maglingkod sa Diyos at gawin ang Kanyang sasabihin sa atin upang gawin alang alang sa Kanyang pangalan.

Marami ang tinawag upang maglingkod sa Diyos ay inaasahan na sila’y tatanggap ng pananalapi ng kaginhawaan at kayamanan mula sa Diyos. Iyon ay hindi totoo, at iyon ay hindi sa layunin ng Diyos sa pagtawag sa iyo. Sa gayon, ang Panginoon sa mensaheng ito ay itinutuwid ka.

Mayroong mga panahon na mayroon kang salapi at kayamanan ngunit hindi mo sila tinatangkilik at hindi mo ginagamit ang mga ito upang gumawa na makapagbibigay sa iyo ng kasiyahan at kapahingahan. Sa halip ikaw ay tinawag upang gamitin ang mga iyon sa layunin ng Diyos at para sa kaluwalhatian ng Diyos. Iyon ang katotohanan at iyon ang tamang mga bagay na ikaw ay tinawag upang gawin. Ngayon kung ating ihahalintulad ang pag-uugali at pagkilos ni Jeremiah sa ipinadala ng Diyos kay Baruch sa Jeremiah sa 45, mauunawaan natin kung bakit ang mensahe ng Diyos kay Baruch.

Sa pagbabalik sa salaysay ng lupain na binili ni Jeremiah, si Baruch ay kasama ni Jeremiah sa panahon ng buong proseso ng transaksyong iyon at alam niya at nauunawaan niya ang ginawa ni Jeremiah. Naunawaan din niya na ang paglilingkod sa Diyos ay walang pakinabang sa pananalapi, o pagkakaroon ng kita o paggawa ng mga negosyo. “3Kung ang sinoma’y nagtuturo ng ibang aral, at hindi sumasangayon sa mga salitang nakagagaling, sa makatuwid ay sa mga salita ng ating Panginoong Jesucristo, at sa aral na ayon sa kabanalan;4 Ang gayon ay palalo, walang nalalamang anoman, kundi may-sakit sa mga usapan at mga pagtatalo, sa mga salitang pinagbubuhatan ng kapanaghilian, mga pagkakaalit, mga pagalipusta, mga masasamang akala.5 Pagtatalo ng mga taong masasama ang pag-iisip at salat sa katotohanan, na nagsisipagakala na ang kabanalan ay paraan ng pakinabang.” (1 Timoteo 6:3-5) Na parang dumadating sa isip ni Baruch na ang kanyang magiging benepisyo ay pagtayo kasama ni Jeremiah; maarin na makita pa niyang nalilgaw siya kay Jeremiah. Pagkatapos niyang makitang malinaw na si Jeremiah ay walang pakinabang sa materyal na mga bagay, maaring siya ay nadismya at iniisip na aakayin siya ni Jeremiah upang mawala. Marami kapag sila’y nasasangkot sa gawain at nakita ang iba na naglilingkod sa Diyos ng buong puso ay naghihirap para sa kapakanan ng Diyos ay maaring panghinaan ng loob at tanungin ang Diyos. Na maaring hindi nila matanggap na mangyari sa kanilang sarili.

Sa ginawa ni Jeremiah at maari si Baruch ay namangha na hindi ito kakaibang bagay, kundi karaniwang bagay na aasahan ng Diyos na makita sa atin. Si Pedro ay nakita ang parehong katotohanan sa Bagong Tipan nang sinabi niya kay Jesus, “At sinabi ni Pedro, Narito, iniwan namin ang aming sarili, at nagsisunod sa iyo.” (Lucas 18:28) Sinabi ni Pedro na iniwan nila ang lahat, ngunit tiniyak ni Jesus sa Kanyang mga disipolo at sa atin ngayon nang sumagot Siya as sinabi ni Pedro, “29 At sinabi niya sa kanila, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Walang taong nagiwan ng bahay, o asawang babae, o mga kapatid, o mga magulang o mga anak, dahil sa kaharian ng Dios,30 Na di tatanggap ng makapupung higit sa panahong ito, at sa sanglibutang darating, ng walang hanggang buhay.” (Lucas 18:29-30) Kami’y nagpapasalamat sa iyo Jesus para sa iyong Salita at sa iyong pangako.

2.Nasaksihan ni Baruch kung paaong pagtawanan ng mga tao ang mensahe ng Diyos sa pamamagitan ni Jeremiah at kung paano niya itala ulit ang idinidikta ni Jeremiah sa kanyang upang isulat sapagkat sinunog ng hari ang balumbon na kanyang sinulat: “1At nangyari nang ikaapat na taon ni Joacim na anak ni Josias, na hari sa Juda, na ang salitang ito ay dumating kay Jeremias na mula sa Panginoon, na nagsasabi, 2Kumuha ka ng isang balumbon, at iyong isulat doon ang lahat na salita na aking sinalita sa iyo laban sa Israel, at laban sa Juda, at laban sa lahat ng mga bansa, mula nang araw na magsalita ako sa iyo, mula nang kaarawan ni Josias, hanggang sa araw na ito. 3Marahil ay maririnig ng sangbahayan ni Juda ang lahat na kasamaan na aking pinanukalang gawin sa kanila; upang humiwalay baw’t isa sa kanila sa kaniyang masamang lakad; upang aking maipatawad ang kanilang kasamaan at ang kanilang kasalanan.4Nang magkagayo’y tinawag ni Jeremias si Baruch na anak ni Nerias; at sinulat ni Baruch ang lahat ng salita ng Panginoon na mula sa bibig ni Jeremias, na sinalita niya sa kaniya, sa balumbon. 5At si Jeremias ay nagutos kay Baruch, na nagsasabi, Ako’y nakukulong; hindi ako makapasok sa bahay ng Panginoon: 6Kaya’t pumaroon ka, at basahin mo sa balumbon, ang iyong isinulat na mula sa aking bibig, ang

mga salita ng Panginoon sa mga pakinig ng bayan sa bahay ng Panginoon sa kaarawan ng pagaayuno; at iyo ring babasahin sa mga pakinig ng buong Juda na lumabas sa kanilang mga bayan. 7Marahil ay maghaharap sila ng kanilang daing sa harap ng Panginoon, at hihawalay bawa't isa sa kaniyang masamang lakad; sapagka't malaki ang galit at ang kapusukan na sinalita ng Panginoon laban sa bayang ito. 8At ginawa ni Baruch na anak ni Nerias ang ayon sa lahat na iniutos sa kaniya ni Jeremias na propeta, na binasa sa aklat ang mga salita ng Panginoon sa bahay ng Panginoon.9Nangyari nga nang ikalimang taon ni Joacim na anak ni Josias, na hari sa Juda nang ikasiyam na buwan, na ang buong bayan sa Jerusalem, at ang buong bayan na nanggaling sa mga bayan ng Juda sa Jerusalem, ay nagtanyag ng ayuno sa harap ng Panginoon. 10Nang magkagayo'y binasa ni Baruch sa balumbon ang mga salita ni Jeremias sa bahay ng Panginoon, sa silid ni Gemarias na anak ni Saphan na kalihim, sa mataas na looban sa pasukan ng bagong pintuang-daan ng bahay ng Panginoon, sa mga pakinig ng buong bayan.11At nang marinig ni Micheas na anak ni Gemarias, na anak ni Saphan, ang lahat na salita ng Panginoon mula sa aklat, 12Siya'y bumaba sa bahay ng hari, sa loob ng silid ng kalihim: at, narito, lahat ng prinsipe ay nangakaupo roon, si Elisama na kalihim, at si Delaias na anak ni Semeias, at si Elnathan na anak ni Achbor, at si Gemarias na anak ni Saphan, at si Sedechias na anak ni Ananias, at ang lahat na prinsipe. 13Nang magkagayo'y ipinahayag ni Micheas sa kaniya ang lahat na salita na kaniyang narinig, nang basahin ni Baruch ang aklat sa mga pakinig ng bayan. 14Kaya't sinugo ng lahat na prinsipe si Jehudi na anak ni Nethanias, na anak ni Selemias, na anak ni Chusi, kay Baruch, na nagsasabi, Tangnan mo sa iyong kamay ang balumbon na iyong binasa sa mga pakinig ng bayan, at parito ka. Sa gayo'y tinangnan ni Baruch na anak ni Nerias ang balumbon sa kaniyang kamay, at naparoon sa kanila. 15At sinabi nila sa kaniya, Ikaw ay umupo ngayon, at basahin mo sa aming mga pakinig. Sa gayo'y binasa ni Baruch sa kanilang pakinig. 16Nangyari nga, nang kanilang marinig ang lahat na salita, sila'y nagharapharapan sa takot, at nagsabi kay Baruch, Tunay na aming sasalitain sa hari ang lahat na salitang ito? 17At kanilang tinanong si Baruch, na sinasabi, Iyong saysayin ngayon sa amin, Paanong isinulat mo ang lahat ng salitang ito sa kaniyang bibig? 18Nang magkagayo'y sumagot si Baruch sa kanila, Kaniyang sinalita ang lahat na salitang ito sa akin ng kaniyang bibig, at aking isinulat ng tinta sa aklat. 19Nang magkagayo'y sinabi ng mga prinsipe kay Baruch, Yumaon ka, magtago ka, ikaw at si Jeremias, at huwag maalaman ng tao ang inyong karoroonan.20 At kanilang pinasok ang hari sa looban; nguni't kanilang inilagay ang balumbon sa silid ni Elisama na kalihim; at kanilang isinaysay ang lahat na salita sa mga pakinig ng hari. 21Sa gayo'y sinugo ng hari si Jehudi upang kunin ang balumbon; at kaniyang kinuha sa silid ni Elisama na kalihim. At binasa ni Jehudi sa mga pakinig ng hari, at sa mga pakinig ng lahat na prinsipe na nangakatayo sa tabi ng hari. 22Ang hari nga ay nakaupo sa bahay na tagginaw sa ikasiyam na buwan: at may apoy sa apuyan na nagniningas sa harap niya. 23At nangyari, ng mabasa ni Jehudi ang tatlo o apat na dahon, na pinutol ng hari ng lanseta, at inihagis sa apoy na nasa apuyan, hanggang sa masupok ang buong balumbon sa apoy na nasa apuyan. 24At sila'y hindi nangatakot o hinapak man nila ang kanilang mga suot, maging ang hari, o ang sinoman sa kaniyang mga lingkod na nakarinig ng lahat ng salitang ito. 25Bukod dito'y si Elnathan, at si Delaias, at si Gemarias ay namanhik sa hari na huwag niyang sunugin ang balumbon; nguni't hindi niya dininig sila. 26At nagutos ang hari kay Jerameel na anak ng hari, at kay Seraias na anak ni Azriel, at kay Selemias na anak ni Abdeel, upang hulihin si Baruch na kalihim at si Jeremias na propeta: nguni't ikinubli ng Panginoon.27 Nang magkagayo'y dumating ang salita ng Panginoon kay Jeremias pagkatapos na masunog ng hari ang balumbon, at ang mga salita na sinulat ni Baruch na mula sa bibig ni Jeremias, na nagsasabi: 28Kumuha ka uli ng ibang balumbon, at sulatan mo ng lahat na dating salita na nasa unang balumbon na sinunog ni Joacim na hari sa Juda. 29At tungkol kay Joacim na hari sa Juda ay iyong sasabihin, Ganito ang sabi ng Panginoon, Iyong sinunog ang balumbon na ito, na iyong sinasabi, Bakit mo isinulat doon, na sinasabi, Tunay na ang hari sa Babilonia ay paririto at sisirain ang lupaing ito, at papagliliikatin dito ang tao at ang hayop? 30Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon, tungkol kay Joacim na hari sa Juda, Siya'y mawawalan ng uupo sa luklukan ni David; at ang kaniyang bangkay sa araw ay mahahagis sa init, at sa gabi ay sa hamog. 31At aking parurusahan siya at ang kaniyang binhi at ang kaniyang mga lingkod dahil sa kanilang kasamaan; at aking dadalhin sa kanila, at sa mga nananahan sa Jerusalem, at sa mga tao ng Juda, ang buong kasamaan na aking sinalita laban sa kanila, nguni't hindi nila dininig.32 Nang magkagayo'y kumuha si Jeremias ng ibang balumbon, at ibinigay kay Baruch na kalihim, na anak ni Nerias, na sumulat doon ng mula sa bibig ni Jeremias ng lahat ng mga salita ng aklat na sinunog sa apoy ni Joacim na hari sa Juda; at nagdagdag pa sa mga yaon ng maraming gayong salita.” (Jeremiah 32:1-32)

Silang dalawa, ni Jeremiah at Baruch, ay nasa ilalim ng pagbabanta ng paghatol ng hari upang hulihin, ngunit itinago sila ng Diyos at pinanatili sila. Itatago ka ng Diyos at pananatihin ka hanggat handa kang maglingkod sa Kanya.

Makikita mong malinaw mula sa talatang ito na si Jeremiah at si Baruch ay nasa malaking banta ngunit sila'y nagtitiis sa paggawa ng gawain ng Diyos at ginawa ang kanilang pinaka mabuti upang dalhin ang mensahe ng Diyos sa mga tao na kailangan nilang marinig, at kahit sa hari ng Judah. Si Baruch ay naglilingkod sa Diyos ng maayos at inaalalayan ng mabuti ang misyon ni Jeremiah; Si Jeremiah ay hindi makapunta dahil siya ay nasa kulungan, ngunit si Baruch ay handang pumunta sa halip kay Jeremiah para pumunta sa templo upang ipahayag ang mensahe ng Diyos sa mga tao. Kinuha niya ang panganib sa kanyang buhay, gaya ng ilan sa inyo na kinuha ang panganiib sa iyong paglilingkod sa Diyos upang hayaan ang mensahe ay makaabot sa mga tao. Dalawang beses na kinakailangang isulat ni Baruch ang balumbon, at kinuha niya ang panganib na pumunta at basahin ito sa mga tao. Tiyak na si Baruch ay nadismaya at nasaktan nang ang kanyang isinulat ay sinunog at kinakailangang isulat muli. Huwag madismaya o matakot kapag ang mga tao ay gumawa upang wasakin ang iyong ministerio at ang nagawa mong mabuti sa Panginoon.

Maaring ikaw ay masaktan na ang iyong inihanda at ginawa para sa Diyos, ay sinira ng mga tao. Maaring ikaw ay mabalisa at madismaya sa ganoong mga pangyayari. Ngunit kailangang mong bumalik sa iyong pag iisip at unawaan na nais ng Diyos sayo na magtiis at maging masigasig at sa huli sa paggawa ng iyong mga takdang aralin. Iniligtas ng Diyos ang iyong buhay at gagantimpalaan ka ng Diyos kapag ikaw ay nagtiyaga sa paglilingkod sa Kanya. Nakikita Niya ang lahat ang mga sakit at ang lahat ng mga pakikibaka na iyong pinagdaraan.

Huwag manglupaypay o matakot kapag ang mga tao ay gumagawa upang wasakin ang iyong ministerio at sa mabuting nagawa mo sa Panginoon, ngunit sa halip handang magsimulang muli kasama ng Panginoon upang ibalik ang sinira ng diablo at ng mga tao ng gawain

ng Diyos na iyong kinamit. Sa iyong sunod na gagawin ay mas higit na kaluwalhatian sa Diyos kaysa sa sinira ng kaaway, gaya ng pangalawang sinulat ni Baruch sa mensahe ni Jeremiah ay dinagdagan ito ng mga katulad na salita.

3. Si Baruch ay maling inakusahan na sinasabi niya kay Jeremiah na utusan ang mga tao na huwag pumunta sa Egipto: “1 Nang magkagayo’y ang lahat na kapitan sa mga kawal, at si Johanan na anak ni Carea, at si Jezanias na anak ni Osaia, at ang buong bayan, mula sa kaliitliitan hanggang sa kadakidakilaan, ay nagsilapit, 2At nangagsabi kay Jeremias na propeta, Isinasamo namin sa iyo, na tanggapin ang aming pamanhik sa harap mo, at idalangin mo kami sa Panginoon mong Dios, sa makatuwid baga’y ang lahat na nalabing ito (sapagka’t kaming naiwan ay kaunti sa karamihan, gaya ng namamasdan ng iyong mga mata sa amin), 3Upang ipakita sa amin ng Panginoon mong Dios ang daan na aming marapat na lakaran, at ang bagay na marapat naming gawin. 4Nang magkagayo’y sinabi ni Jeremias na propeta sa kanila, Aking narinig kayo; narito, aking idadalangin kayo sa Panginoon ninyong Dios ayon sa inyong mga salita; at mangyayari, na anomang bagay na isasagot ng Panginoon sa inyo; aking ipahahayag sa inyo; hindi ako maglilihim sa inyo. 5Nang magkagayo’y sinabi nila kay Jeremias, Ang Panginoon ay maging tunay at tapat na saksi sa gitna natin, kung hindi nga namin gawin ang ayon sa buong salita na ipasusugo sa iyo ng Panginoon mong Dios sa amin. 6Maging mabuti, o maging masama, aming tatalimahin ang tinig ng Panginoon nating Dios, na siya naming pinagsusuguan sa iyo; upang ikabuti namin, pagka aming tinatalima ang tinig ng Panginoon nating Dios. 7At nangyari, pagkatapos ng sangpung araw, na ang salita ng Panginoon ay dumating kay Jeremias. 8Nang magkagayo’y tinawag niya si Johanan na anak ni Carea, at ang lahat na kapitan sa mga kawal na kasama niya, at ang buong bayan, mula sa kaliitliitan hanggang sa kadakidakilaan, 9At sinabi niya sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel, na inyong pinagsuguan sa akin upang iharap ang inyong pamanhik sa harap niya: 10Kung kayo’y magsisitahan pa sa lupaing ito, akin ngang itatayo kayo, at hindi ko kayo itutulak, at itatatag kayo, at hindi ko kayo paaalisin; sapagka’t aking pinagsisihan ang kasamaang nagawa ko sa inyo. 11Huwag kayong mangatakot sa hari sa Babilonia na inyong kinatatakutan; huwag kayong mangatakot sa kaniya, sabi ng Panginoon, sapagka’t ako’y sumasainyo upang iligtas ko kayo, at alisin kayo sa kaniyang kamay. 12At pagpapakitaan ko kayo ng kaawaan, upang kaawaan niya kayo, at upang pabalikin kayo sa inyong sariling lupain. 13Nguni’t kung inyong sabihin, Kami ay hindi magsisitahan sa lupaing ito; na anopa’t hindi ninyo talimahin ang tinig ng Panginoon ninyong Dios, 14Na nagsasabi, Hindi; kundi magsisiparoon kami sa lupain ng Egipto, na hindi namin kakikitaan ng digma, o kariranggan man ng tunog ng pakakak, o kagugutuman ng tinapay: at doon kami magsisitahan: 15Inyo ngang pakinggan ang salita ng Panginoon, Oh nalabi sa Juda: ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo, ng Dios ng Israel; Kung inyong lubos na ihaharap ang inyong mukha na pumasok sa Egipto, at magsiparoon upang mangibang bayan doon; 16Mangyayari nga na ang tabak na inyong kinatatakutan, ay aabot sa inyo roon sa lupain ng Egipto, at ang kagutom na inyong kinatatakutan, ay susunod sa inyong mahigpit doon sa Egipto; at doon kayo mangamamatay. 17Gayon ang mangyayari sa lahat ng tao na maghaharap ng kanilang mukha na magsiparoon sa Egipto, upang mangibang bayan doon; sila’y mangamamatay sa pamamagitan ng tabak, ng kagutom at ng salot: at walang maiiwan sa kanila o makatatanan man sa kasamaan na aking dadalhin sa kanila. 18Sapagka’t ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo, ng Dios ng Israel: Kung paanong ang aking galit at ang aking kapusukan ay nabugso sa mga nananahan sa Jerusalem, gayon mabubugso ang aking kapusukan sa inyo, pagka kayo’y pumasok sa Egipto: at kayo’y magiging katungayawan, at katigilan, at kasumpaan, at kadustaan: at hindi na ninyo makikita ang dakong ito. 19Ang Panginoon ay nagsalita tungkol sa inyo, Oh nalabi sa Juda, Huwag kayong pumasok sa Egipto: talastasin ninyong tunay na ako’y nagpapatotoo sa inyo sa araw na ito. 20Sapagka’t dinaya ninyo ang inyong sarili; sapagka’t inyong sinugo ako sa Panginoon ninyong Dios, na inyong sinasabi, Idalangin mo kami sa Panginoon nating Dios: at ayon sa lahat na sasabihin ng Panginoon nating Dios ay gayon mo ipahayag sa amin, at aming gagawin. 21At aking ipinahayag sa inyo sa araw na ito; nguni’t hindi ninyo dininig ang tinig ng Panginoon ninyong Dios sa anomang bagay na kaniyang ipinasugo sa akin sa inyo. 22Ngayon nga’y talastasin ninyong tunay na kayo’y mangapapatay ng tabak, ng kagutom, at ng salot, sa dakong inyong pagnasaang parunan na mangibang bayan. 1At nangyari, na nang si Jeremias ay makatapos ng pagsasalita sa buong bayan ng lahat ng mga salita ng Panginoon nilang Dios, na ipinasugo sa kaniya ng Panginoon nilang Dios sa kanila, sa makatuwid ang lahat ng mga salitang ito; 2Nagsalita nga kay Jeremias si Azarias na anak ni Osaia, at si Johanan na anak ni Carea, at ang lahat na palalong lalake, na nangagsasabi, Ikaw ay nagsasalita ng kasinungalingan: hindi ka sinugo ng Panginoon nating Dios, na magsabi, Kayo’y huwag magsisiparoon sa Egipto na mangibang bayan doon; 3Kundi hinikayat ka ni Baruch na anak ni Nerias laban sa amin, upang ibigay kami sa kamay ng mga Caldeo, upang maipapatay nila kami, at magadala kaming bihag sa Babilonia. 4Sa gayo’y si Johanan na anak ni Carea, at ang lahat na kapitan sa mga kawal, at ang buong bayan, ay hindi nagsitalima sa tinig ng Panginoon na tumahan sa lupain ng Juda. 5Kundi kinuha ni Johanan na anak ni Carea, at ng lahat na kapitan sa mga kawal ang buong nalabi sa Juda na nagbalik na mula sa lahat ng mga bansa na pinagtabuyan nila na mangibang bayan sa lupain ng Juda; 6Ang mga lalake, at ang mga babae, at ang mga bata, at ang mga anak na babae ng hari, at bawa’t tao na naiwan ni Nabuzaradan na kapitan ng bantay na kasama ni Gedalias na anak ni Ahicam, na anak ni Saphan, at si Jeremias na propeta, at si Baruch na anak ni Nerias: 7At sila’y nagsipasok sa lupain ng Egipto; sapagka’t hindi nila tinalima ang tinig ng Panginoon: at sila’y nagsiparoon hanggang sa Taphnes.” (Jeremiah 42-43:1-7) Dito, ating binasa, ay inakusan ng mga tao si Baruch na mali na itinutulak niya si Jeremiah na maghula laban sa kanila. Possibleng ginawa nila iyon dahil nais nilang ihiwalay sa pagitan ni Jeremiah at Baruch; sila’y nagsalita ng ganoong saloobin na magdudulot kay Jeremiah at Baruch na mag away sa isa’t isa at sa huli’y magdudulot sa kanila na magkahiwalay. Ang mga tao ay laging darating na gusto nilang marinig ang tiyak na mga bagay na gusto nilang marinig. Kapag hindi nila narinig ang kanilang inaasahan sa gayon sila’y magsasalita at maguumpisang magsabi ng maling pag-aakusa. “3Sapagka’t darating ang panahon na hindi nila titiisin ang magaling na aral; kundi, pagkakaroon nila ng kati ng tainga, ay magsisipagbunton sila sa kanilang sarili ng mga gurong ayon sa kanilang sariling mga masasamang pita; 4At ihihiwalay sa katotohanan ang kanilang mga tainga, at mga ibabaling sa katha.” (2 Timoteo 4:4-5) Sa panahon ngayon maraming mga tao ang ayaw marinig ang katotohanan. Hindi lamang iyon kundi sila’y maghihimagsik at lalaban at aakusahan ka ng mali at ang iba kapag hinarap nilang gawin ang kalooban ng Diyos gaya nang nangyari sa mga taong nakapaligid kina Jeremiah at Baruch. Huwag manlupaypay kung ang mga tao ay nagsasalita ng masama tungkol sa iyo o tuyain ka, sa halip magsaya at magalak. “11Mapapalad kayo pagka kayo’y inaalimura, at kayo’y pinaguusig, at kayo’y pinagwiwikaan ng sarisaring masama na pawang kasinungalingan, dahil sa akin. 12Mangalak kayo, at mangagsayang totoo: sapagka’t malaki ang ganti sa inyo sa langit: sapagka’t gayon din ang kanilang pagkausig sa mga propeta na nangauna sa inyo.” (Mateo 5:11-12) “22 Mapapalad kayo kung kayo’y kapootan ng mga tao, at kung kayo’y ihiwalay nila, at kayo’y alimurahin, at itakuwil ang inyong pangalan na tila masasama,

dahil sa Anak ng tao. 23Mangagalak kayo sa araw na yaon, at magsilukso kayo sa kagalakan; sapagka't narito, ang ganti sa inyo'y malaki sa langit; sapagka't sa gayon ding paraan ang ginawa ng kanilang mga magulang sa mga propeta.” (Lucas 6:22-23)

Sa wakas si Jeremiah at Baruch ay pinilit na sumama sa mga tao sa Egipto. Sa ganon at para sa lahat ng nasa itaas na mga pangyayari na si Baruch ay nalandad, ay maaring naging dahilan upang siya’y manlupaypay at nagsanhi upang simulang hanapin ang mga bagay para sa kanyang sarili, “At ikaw бага ay humahanap ng mga dakilang bagay para sa iyong sarili? huwag mong hanapin; sapagka't, narito, ako'y magdadala ng kasamaan sa lahat ng tao, sabi ng Panginoon; nguni't ang iyong buhay ay ibibigay ko sa iyo na pinakahuli sa lahat ng dakong iyong kapaparonan.” (Jeremiah 45:5) Si Baruch ay maaring nagsimulang maghanap kung paano mapasa ligtas na lugar, kung paano mahanap ang nakakaghawang lugar kung saan siya makakapagtago o makapahinga, o kung paano niya magagamit ang mayroon siya upang maayos niyang pagbigyan ang kanyang sarili. Maaring inuumpisahan niyang magplano para personal na pakinabang at mga kagustuhan, naghahanap sa bagong lugar lalo na ngayon sa huli siya ay pinilit na sumama kay Jeremiah na pumunta sa Egipto. Ang mga pagsubok at pag-uusig na pinagdaraan natin ay may epekto nakapinsala sa kanyang buhay na maaring nakaapekto sa kanyang pangako sa paglilingkod sa Diyos at manatiling tapat sa pananampalataya, at kaya naman ipinadala ng Diyos sa kanya ang mensahe sa Jeremiah 45, upang ibalik siya at tiyakin sa kanya ang kanyang kaligtasan; at kaya naman ipinadala ng Diyos ang mensaheng ito ngayon sayo upang panumbalikin ka sa paglilingkod sa Diyos ng buong puso at tiyakin sayo ang tungkol sa iyong kaligtasan hangga’t ikaw ay naglilingkod sa Diyos.

Sa aking Mahal at Minamahal: “Sapagka't sa inyo'y ipinagkaloob alangalang kay Cristo, hindi lamang upang manampalataya sa kaniya, kundi upang magtiis din naman alangalang sa kaniya.” (Filipos 1:29) Kailangan mong malaman na ang pagtawag ng Diyos ay hindi isang pang aaliw na paglalakbay, kundi kahandaan na manindigan sa Diyos at kahandaan kunin ang panganib at bayaran ang paggugol sa pagtawag na iyon. Ang kahulugan ng pangalan ni Baruch ay ‘pinagpala’. Ito ay isang pagpapala na magdusa at magtiis para sa kapakanan ni Cristo. Huwag manlupaypay dahil sa lahat ng mga pagsubok na iyong pinagdaraan, at sa mga pagsalungat na iyong natanggap mula sa kaaway; siguradong pagpapalain ka ng Diyos at gagantimpalaan ka para sa lahat ng sakit.

Nais ng Diyos na maunawaan mo na ang sakit at pagdurusa ay hindi nangangahulugan sa Diyos at hindi nalulugod sayo o sa iyong ministerio. Huwag mani-wala sa mga kasinungalingan ng Diablo. Ikaw ay minamahal ng Diyos at ikaw ay lubos Niyang pinapahalagahan, ganon din ang iyong ministerio ay lubos na pinahalagahan, at gusto ng Diyos sayo na patuloy na gawin iyon hanggang Siya ay dumating upang dalhin tayo sa Langit.

Tinatawag ka ng Diyos sa pamamagitan ng mensaheng ito upang lumabas mula sa sakit na ikaw ay nasugatan, at ninanais na ikaw maaliw, sinasabi sayo na ang Diyos ay naririyon sa tabi mo at gagantimpalain ka Niya sa lahat ng kasakitan, ng iyong mga sakripisyo at iyong pinagpagalan sa paglilingkod sa Kanya.

Ang Panginoon ay gagantimpalaan ka ng sagana at sa lalong madaling panahon. “Kaya nga, mga kapatid kong minamahal, kayo'y magsitagitag, huwag makilos, na laging sumasagana sa gawa ng Panginoon, yamang nalalaman ninyo na hindi walang kabuluhan ang inyong gawa sa Panginoon.” (1 Corinto 15:58) Papahirin ng Diyos ang lahat ng mga luha sa iyong mga mata at papawiin ang lahat ng sugat, ang iyong mga hinagpis at iyong pananakit. “At papahirin niya ang bawa't luha sa kanilang mga mata; at hindi na magkakaroon ng kamatayan; hindi na magkakaroon pa ng dalamhati, o ng pananambitan man, o ng hirap pa man: ang mga bagay nang una ay naparam na.” (Pahayag 21:4)

Ang aking Panalangin: Amang Diyos ako ay lumalapit sa pangalan ni Jesus, na namatay sa krus para sa aking mga kasalanan at nabuhay mula sa kamatayan upang bigyan ako ng buhay na walang hanggan.

Panginoon ako’y nagpapasalamat sa iyong nagbibigay na pag-asang Salita sa akin. Panginoon maayos kung naunawaan ang iyong Salita at aking tinatanggap ang paraan na ako’y tinawag mo upang maglingkod sayo.

Panginoon patawarin ako sa aking kasalanan

Ating ipagtapat ang ating mga kasalanan at talikuran ang mga ito

Panginoon pagalingin mo ang aking mga sugat at pawiin ang aking sakit. Ako’y handang magtiis hanggang sa huli. Panatihin mo ako, protektahan ako, bigyan ako ng kalakasan at ibigay ang lahat ng aking pangangailangan hanggang sa ikaw ay dumating upang dalhin tayo sa Langit.

Panginoon tulungan mo akong kalimutan ang lahat ng masasakit na alaala, ang mga panlalait at ang masasakit ng mga naunang pangyayari na aking pinagdaanan sa aking buhay. Panginoon pusposin mo ulit ng iyong Banal na Espiritu, at bigyan ako ng mga Espirituwal na mga kaloob na aking kailangan sa aking buhay at gawin mo akong mabuting halimbawa sa iba na magpatuloy at maglingkod sayo.

Panginoon ako’y nanalangin para sa aking kapatid na Lalaki at Babae na itinalaga ang kanilang buhay upang maglingkod sayo. Panginoon protektahan mo sila at ibigay ang lahat ng kanilang pangangailangan. Panginoon pusposin mong muli sila ng iyong Banal na Espiritu at gamitin silang makapagbanghelyo at abutin ang nawawala at gumawa ng bagong mga disipolo. Panginoon pagpalain ang kanilang mga buhay at gamitin ang kanilang mga patotoo upang makaakit sa iba para makilala si Jesus at sumunod sa Kanya sa kanilang buhay.

Panginoon kami'y nanalangin para sa aming simbahan. Panginoon tulungan kaming makapagbanghelo sa pag-abot sa bagong mga tao ng Mabuting Balita ni Jesus at pangunahan kaming makapagtanim ng maraming pag-aaral ng Bibliya, Panginoon pusposin mo ulit kami ng iyong Banal na Espiritu at ibigay sa amin ang mga espirituwal na mga kaloob upang patuloy na maglingkod sayo. Panginoon pagpalain kami, palawakin ang aming lupain, sumaamin nawa ang iyon kamay at iligtas kami sa kapahamakan upang hindi namin madama ang sakit. Nawa ang biyaya ng Panginoong Jesus at ang pagibig ng Diyos at ang pakikipagkaisa ng Banal na Espiritu ay sumaating lahat sa pangalan ni Jesus. Amen.

Dr. Ramiz Khalaf
Ang Tagapamahala ng Simbahan
Simbahan ng Diyos
United Arab Emirates
Email: thebread1@gmail.com
Mobile Tel. #: 00971551902647

Tandaan: Ang Tinapay ng buhay ay lingguhang paghahayag mula sa Simbahan ng Diyos, United Arab Emirates. Sa karagadagang usapin at higit sa espirtual na pagpapalago maari mo kami bisitahin sa aming website sa: www.churchofgoduae.com

Ibahagi mo ito sa iyong mga kaibigan.

Nakikiusap ako na ibahagi mo sa amin ang iyong saloobin tungkol sa mensahe at

kung mayroon kang katanungan.

Kung mayroon kang kahilingan na panalagin, maari mong ipadala sa numero ng whatsapp: 00971551902647, o sa email na ito: thebread1@gmail.com.

Pakipadala ng iyong ikasapung bahagi, iyong unang bunga at iba ibang handog sa simbahan sa account na ito:

Pangalan ng Banko:
First Abu Dhabi Bank (FAB)
ACCOUNT NAME:
RAMIZ BAHNAM ABBO KHALAF
ACCOUNT NO:
1576003753162014
IBAN:
AE3803151576003753162014
SWIFT CODE:
NBADAEACPU

O tawagan ako sa whatsapp numerong ito: 00971551902647 o sa email na ito: thebread1@gmail.com

Kung kailangan mo ng payo sa bahagi ng iyong buhay, kung ito'y tungkol sa pamilya, mga anak at pinansyal, malaya kayo makipagugnayan sa akin sa whatsapp na numerous: 00971551902647 o sa email na ito: thebread1@gmail.com